

LBRIS

We know
books

Daniel Meurois
Marie-Johanne Croteau-Meurois

Dialoguri cu Elohim

În vremurile Marelui Pendul cosmic

Editura SOLISIS
Mai mulți mesageri, același Mesaj.
Turda 2024

CUPRINS

PREAMBUL	9
Elohimii și noi	11
Cum se stabilesc contactele?	27
Prima întâlnire	33
A doua întâlnire	51
A treia întâlnire	55
A patra întâlnire	61
A cincea întâlnire	69
A șasea întâlnire	75
A șaptea întâlnire	89
A opta întâlnire	103
A noua întâlnire	121
A zecea întâlnire	143
A unsprezecea întâlnire	161
A douăsprezecea întâlnire	179
A treisprezecea întâlnire	
Angajamentul lui Bodhisattva	183
Pregătirea pentru jurământul lui Bodhisattva potrivit lui Mahavatar Babaji	205

Preambul

Această carte avea puține șanse să vadă lumina zilei... A aduna chintesența numeroaselor mesaje primite de-a lungul anilor, dar *mai ales în ultimul timp*, din Lumile Spațiului nu a fost o sarcină ușoară. Era necesară o alegere. Iar apoi, chiar trebuia să luăm în considerare un asemenea proiect?

Dacă nu ar fi fost cei câțiva prieteni și un număr tot mai mare de scrisori primite care ne-au convins în cele din urmă, cu siguranță nu ați fi ținut acum în mâini aceste pagini.

La toate acestea s-a adăugat speranța că al lor conținut ar putea servi la creșterea acelorora dintre noi care știu cu toată ființa că există „ceva” dincolo de materia densă în care omenirea noastră se împotmolește din ce în ce mai mult.

Efectiv o speranță... fiindcă aceasta poate fi motorul principal care lipsește în modul cel mai cumplit acestei lumi. A crede în apariția posibilă a dinamicii sale reprezintă, desigur, un pariu. Ni-l asumăm.

Nu contează scepticismul și ridicările din umeri cărora le va da naștere, deoarece, după o reflectare matură, credem că este de preferat să fie așa decât să vedem cum se strâng înregistrările și paginile pentru ca mai apoi să zacă pe fundul unui sertar.

Unele dintre aceste retranscrieri – suntem convingși – nu vor fi neapărat pe placul tuturor din cauza adevărilor și „tendințelor” actuale pe care le scot în evidență. Ar fi trebuit, din acest motiv, să le cenzurăm? Mai mult ca sigur că nu... Să facem asta ar fi însemnat într-un fel să trădăm Mesagerii – Elohimi – ai căror purtători de cuvânt suntem.

Această carte este, înainte de toate, o carte a sincerității și tocmai această sinceritate îi sporește, fără îndoială, valoarea. Suntem foarte conștienți de repetarea anumitor date care vor fi găsite în carte și care traduc insistența Ghizilor noștri asupra câtorva aspecte majore. Această repetare exprimă autenticitatea sa.

Dar această carte este și un martor. Ea depune mărturie nu numai despre starea lumii noastre așa cum poate fi percepută din exterior, ci și despre evoluția văzută de Cei care își asumă ca misiune să ne însoțească în rătăcirile noastre.

Desigur, aceste învățături, toate primite pe cale orală, au necesitat o retranscriere cu răbdare, ceea ce înseamnă în mod inevitabil adaptarea anumitor întorsături de frază. Un exercițiu indispensabil pentru o lectură fluidă. Exprimarea orală nu este niciodată la fel ca cea în scris. Totuși, trebuie să știți că această muncă de rescriere a fost realizată foarte fidel și meticulos cu acordul prietenilor noștri Elohimi, care sunt conștienți de această necesitate.

Cu toate acestea, înainte de a merge mai departe și de a le da cuvântul, să ne aplecăm mai mult asupra identității lor.

ELOHIMII și NOI

Ce înseamnă mai exact cuvântul Elohim?

Ni se pare că toți exegeții și cercetătorii sinceri care nu sunt supuși unei dogme au convenit că termenul Elohim se poate traduce, în principal, în două feluri: „Cei care vin de Sus” și „Cei sub protecția cărora ne putem plasa”.

Ceea ce este sigur, chiar dacă refuzăm aceste traduceri, este faptul că în ebraică este un termen la plural... Un lucru evident care ar trebui să atragă atenția mai mult decât a făcut-o până în prezent.

Așadar, cum trece neobservată traducerea lui Elohim prin „Dumnezeu”, pe care Bisericile o propun cu destul de mare ușurință? Pur și simplu printr-o piruetă... Teologii filologi – trebuie să cădem de acord – au fost întotdeauna foarte pricepuți în acest domeniu. Ei răspund spunând că este vorba într-un fel de o formă de „plural al majestății” atribuit Divinității și care face trimitere la multiple aspecte sub care Ea se manifestă.

În ceea ce ne privește, considerăm că este o explicație prea facilă și destul de simplistă. Această percepție a Multiplului care ilustrează Unitatea și conduce la Ea ar putea, în orice caz, să se aplice religiilor așa-zis politeiste precum hinduismul sau budismul tibetan, pentru care fiecare divinitate sau zeităte ilustrează un atribut al Divinului... Occidentul nostru creștin ar trebui să reflecteze la asta!

Oricum ar fi și chiar fără să fie vorba de traduceri, există mult prea multe culturi umane care menționează unele intervenții ale unor ființe „venite de Sus”, pentru a nu lua în considerare chestiunea în mod serios și onest, ci mai degrabă a o da la o parte cu ironie.

În ceea ce privește mărturiile oamenilor care, de-a lungul timpului și mai mult ca oricând în ziua de azi, descriu contactele lor cu prezențe din Spațiu, acestea sunt atât de numeroase încât ar trebui să dea de gândit comunității umane. Desigur, nu există nicio îndoială că astfel de mărturii sunt înșelătoare... dar nu există oare minciună în toate domeniile vieții, inclusiv în lumea științifică?

A nega de la bun început și din principiu că există contacte veritabile cu ființe din Spațiu este în opinia noastră o dovadă de stupiditate sau rea-voință. Într-o perioadă în care descoperirile științifice au făcut salturi colosale și în care aventura spațială stârnește fascinația mai mult ca niciodată, această negare nu are niciun sens.

Ce reprezintă pentru noi aceste ființe din Spațiu? Ele sunt, înainte de toate, Prieteni sau, dacă preferați, Frați mai mari... în orice caz, membrii unei familii care trăiește pe un alt „continent al universului”, într-un spațiu de viață din multe puncte de vedere mai matur decât al nostru.

Pe când, în secolul al XVI-lea, marii navigatori au început să caute un posibil nou continent, se vorbea despre „Terra incognita”. Diferența între ce se întâmpla atunci și ceea ce întinde brațele spre noi azi constă doar în faptul că lumile necunoscute care ne fac semn și care se întrezăresc din ce în ce mai mult se

situează în afara spațiului nostru vibratoriu. Prin urmare, este necesar să ni le imaginăm ca pe ceva ce am putea numi, prin analogie, o altă „lungime de undă”.

Mi se pare că nu este ceva atât de greu de conceput într-un secol în care jonglăm cu ușurință nu numai cu o mulțime de canale de televiziune, ci și cu noțiuni de virtualitate tot mai precise. Ceea ce nu se înțelege încă este faptul că creațiile virtuale pe care reușim să le generăm prefigurează noi spații de realitate viitoare. Astăzi, cele care cer să evolueze sunt noțiunile de realitate și de spații de viață. Într-un fel sau altul, acestea vor exploda în conștiința noastră dacă nu ne pregătim pentru ele.

Revenind la Elohimi, contactele noastre regulate cu Ei ne împing să spunem că sunt locuitori ai mai multor lumi și nu ai uneia singure, care încă din vremuri foarte îndepărtate vizitează cu regularitate Pământul pentru a juca un rol în schema evoluției sale. Dacă ne uităm nu cu mult în urmă, există câteva picturi foarte elocvente care ilustrează prezența lor într-un mod tulburător¹. Observați că, atunci când vorbim despre Ei, evităm să folosim termenul „extraterestru” deoarece este clar că acesta poartă de mult timp o conotație care stârnește râsul din cauza contextului fantastic în care a fost utilizat în mod special. Literatura științifico-fantastică și filmele l-au compromis în asemenea măsură încât nu ne mai putem gândi să-l rostim în contextul unei veritabile cugetări. În spatele lui, nici nu ne mai imaginăm acum niște omuleți verzi, ci niște monștri asemănători unor insecte!

¹ „Miracolul zăpezii” de Masolino da Panicale (1420) – „Bunavestire” de Carlo Crivelli (1486) – „Botezul lui Christ” de Aert de Geld (1710) – „Răstignirea”, anonim din Kosovo (1350).

Este întotdeauna straniu de constatat în ce măsură urâtenia și tot ce provoacă neliniște fascinează specia noastră, în timp ce frumusețea și promisiunile unei armonii posibile par să o plictisească rapid... Fiindcă, în cazul de față referitor la Elohimii, este vorba chiar de armonie... și din acest motiv ținem să îi evocăm frecvent în domeniul nostru, cel al unei spiritualități fără dogmă sau frontieră, dar înrădăcinată în inima a tot ceea ce este.

Spiritualitatea pe care Elohimii o emană efectiv și încearcă să ne-o comunice este, într-adevăr, o Spiritualitate esențială în sensul primordial al cuvântului, adică o recunoaștere a esenței noastre primare. O astfel de abordare a spiritualității nu are nevoie de religiozitate și nici de cea mai infimă dogmă. Acesta este sensul în care ea ne poate atinge azi și trebuie să ne atingă, pe noi cei care – în mod conștient sau nu, individual și colectiv – suntem în căutarea unor valori noi și a unui suflu nou.

Cu ocazia unei întâlniri a Societății Astronomice Americane care a avut loc în 2013 în Long Beach, California, un expert a afirmat că „regiunea din univers” în care se află sistemul nostru solar, și anume Calea Lactee, ar găzdui cel puțin 17 miliarde de planete asemănătoare Terrei. Nu este semnificativ? Și de atunci... această cifră a crescut mult! Azi, zeci de ani mai târziu, am ajuns la o estimare de cel puțin 100 de miliarde. Acestui expert, François Fressin, de la Centrul Harvard Smithsonian pentru Astrofizică, i s-au alăturat la vremea respectivă cercetători de la Universitatea Berkley și cea din Hawai, care au folosit o metodă diferită.

Și veți remarca faptul că vorbim aici de același univers tangibil ca al nostru! Acest lucru poate fi destul de amețitor cât timp încă ne spunem că fenomenul uman și inteligența orga-

nizată sunt privilegiile Pământului... Cum Spațiul rezervă atât de multe promisiuni, ce să mai credem atunci despre percepția noastră asupra Timpului? A noastră este în orice caz una foarte relativă și nu avem niciun motiv să ne îndoim că cele 18 milioane de ani menționate de Elohim și care îi separă de noi pe scara evoluției este o cifră fantezistă.

Pe lângă Elohim și prezența lor la suprafața lumii noastre acum mii de ani, suntem întrebați uneori despre existența și rolul avut de Neflim, acei uriași despre care se povestește în Geneză și care sunt renumiți ca avându-și originea în uniunea fizică dintre ființele „terestre” și anumiți Elohim care s-ar fi lăsat ademeniți, într-un anume fel, de câmpul experimentării relativ libere pe care îl reprezenta pe atunci lumea noastră.

Atunci când Biblia amintește de Neflimi, ea îi descrie ca pe niște ființe violente și pline de cruzime, ale căror acțiuni au aruncat omenirea în haos... de unde și renumitul Potop. De fapt, putem estima că acești uriași – se pare că scheletele unora dintre ei au fost găsite – au fost ființe hibride, rodul a două tipuri genetice greu compatibile. În orice caz, nu trebuie să vedem în ei niște descendenți din Elohim însărcinați să ajute spațiul nostru în evoluția sa.

Citirea Registrelor akashice – care este unul dintre instrumentele noastre de cercetare – ne permite să constatăm că planeta noastră a fost vizitată frecvent de populații din Spațiu care nu au avut toate intenții altruiste. Multiplele expresiile ale egoului nu sunt cu siguranță o caracteristică exclusivă a omenirii noastre!

Este ușor de înțeles de îndată ce devenim conștienți de amploarea fenomenului vieții în ansamblul Creației. Să nu cădem,

așadar, într-un mecanism pueril, împărțindu-ne „vizitatorii” în două tabere opuse, una a celor buni și alta a celor răi!

Faptul că Elohimii – care sunt autorii mesajelor pe care vi le propunem aici ca fiind cele mai elocvente în raport cu realitatea noastră actuală – lucrează într-o manieră iubitoare pentru ca noi să creștem cât mai mult posibil în armonie se datorează faptului că Ei înșiși au parcurs un lung drum de creștere. Totuși, asta nu înseamnă nici că au atins stadiul de perfecțiune pe care li-l atribuim uneori.

Când termenul Elohim este tradus prin „Înger” se face o greșală fundamentală. Trebuie bine înțeles faptul că, atunci când vom reuși, la nivel de specie și apoi individual, să intervenim în schema evolutivă a unei planete alta decât a noastră... s-ar putea să devenim prin acest simplu fapt niște Elohimi pentru ființele pe care le vom găsi acolo și în a căror genetică vom interveni probabil din multiple motive. Ideea a germinat deja de ceva timp în rândul celor mai vizionari dintre cercetătorii noștri din domeniul aerospațial. Dar totuși nu vom fi Îngeri!

Elohimii au participat la stabilirea și intervenția omenirii noastre pe Pământ? După atât de mulți ani scurși de la contactul lor, am putea spune că cei doi termeni se apropie destul de mult de realitate. Pământul a fost întotdeauna perceput de vizitatorii săi drept o planetă gazdă, o planetă-școală... atât pentru „ghizii și învățătorii” săi, adică Elohimii, cât și pentru elevii acestora, adică noi. Astfel, Frații noștri mai mari au ajuns să ne educe, să ne îndrume în funcție de originile noastre din cosmos și de anumite cicluri care favorizează apariția sau declinul unei civilizații sau a alteia cu scopul unui echilibru global.

Asta ar însemna că umanitatea terestră ar avea mai multe „porturi de origine” în univers...

De aici multiplele noastre diferențe rasiale și de altă natură... Într-un fel, suntem obiectul unui pariu, cel al culturii posibile, apoi al instaurării unei armonii... pornind de la un „creuzet” inițial. Este un pariu bazat pe exprimarea iubirii și a voinței de expansiune a acesteia către orice și în pofida a orice.

Fiecare rasă, fiecare formă de cultură, de temperament și de specificitate își are locul său, la momentul său, cu oportunitățile sale de dezvoltare, în scopul de a genera o Unitate proprie chiar creșterii sale. Din aceste motive și prin cercetări în trecutul nostru îndepărtat, ajungem să vorbim uneori de perioada lemuriană, atlantă hiperboreeană etc.

Este vorba de cicluri temporale extrem de îndelungate în mijlocul cărora Elohimii au trebuit să intervină în diferite feluri asupra căii noastre, ne-au trimis Ghizi și uneori s-au și rătăcit. Niciun ciclu nu a fost superior altuia, fiindcă fiecare a constituit o etapă importantă a creșterii omenirii noastre. Este aceeași muncă ce continuă azi.

Este întotdeauna interesant să scotocim în trecutul Pământului nostru apreciind cele mai enigmatice descoperiri pe care le propune uneori arheologia. Privirile neconvenționale deschid adesea numeroase uși, fiindcă enigmele abundă atunci când nu ne este teamă să ne abatem de la cărările bătătorite și de la Școlile oficiale în care gândirea este într-o anumită măsură „predigerată”. Acest lucru ajută în mod incontestabil conștiința să își depășească barierele.

Totuși, din momentul în care am îndrăznit să sfărâmăm schemele clasice ale dezvoltării vieții pe Pământ și sfera îngustă a istoriei sale convenționale, am ajuns să relativizăm importanța uneia dintre investigațiile fără sfârșit din acest domeniu. De ce?

Pentru că există acolo o capcană pe care ne-o întinde intelectul nostru. Este capcana nisipurilor mișcătoare ale mentalului care se dă în vânt după investigații excesive și se pierde în ele. Acestea nu aduc mare lucru acestui ultim Punct din noi căruia îi este sete de adevăr pentru că îi este sete de pace: Inima noastră.

În realitate, trecutul Pământului nostru și al nostru sunt de o complexitate extremă, în labirintul căreia ne pierdem cu ușurință fără niciun beneficiu real pentru conștiința noastră superioară. Dacă decidem, de exemplu, să dedicăm ani din viața noastră cercetării raporturilor exacte pe care le întreține civilizația hiperboreeană cu lumea Shambhalla sau cu portalul energetic reprezentat de Deșertul Gobi, am crește totuși în noi înșine? De asemenea, ce am putea mărturisi care să fie cu adevărat util lumii noastre de azi? Toate acestea sunt fascinante, desigur, dar trebuie să știm să punem frână bulimiei noastre pentru investigații odată ce am reușit să ne înlăturăm blocajele mentale și să considerăm legătura noastră cu Stelele drept un adevăr inevitabil și indispensabil pentru înflorirea noastră.

Suntem întrebați uneori de unele persoane dacă „Cei care vin din Ceruri” și care mențin contactul despre care depunem mărturie în aceste pagini au recurs la „manipulări genetice” pentru a ne ajuta.

Cuvântul „manipulare” ni se pare foarte inadecvat într-un asemenea context... Credem că trebuie să putem aborda ches-